

Стојан Аралица ([Шкаре](#) , [Оточац](#) , 24. децембар 1883 - † Београд, 4. фебруар 1980) је био српски сликар и графичар, који је био члан УЛУСа, САНУ и ЈАЗУ. Живео је у Загребу (где је имао приватну сликарску школу од 1914. до 1920. године). Сликарсво је студирао у Минхену (приватно и на Академији, 1910-1914) а графику у Прагу (1917-1918). Боравио је у Риму, Паризу (код Андреја Лота 1926-1927) а у Француској је остао све до 1933 године. У Београду се настанио од 1941. године и остао до краја живота. Један период свог живота провео је у селу Брестач, где је радио као учитељ.

Сликарски стил му је у духу париског постимпресионизма и лирске апстракције. Његово дело је пуно ведрине и оптимизма, са истанчаним осећајем за боју и прозачну атмосферу медитеранског поднебља. Најзначајније слике: „Мотив из Лошиња“, „Жена са сламним шеширом“, „Портрет Б. Петронијевића“, „Пут“ и др.

Дјела му се чувају изложена у Народном музеју, Музеју Савремене умјетности и у многим приватним колекцијама. Један је од најзначајних српских умјетника XX вијека [2].

Галерија

{gallery}slikari/s_aralica/galerija{/gallery}

Графика

{gallery}slikari/s_aralica/grafika{/gallery}

Напомена

- Фотографије дјела су преузета уз одобрење са интернет презентације *Виртуелна уметност југоисточне Европе*: www.arte.rs

Референце

1. ^ Музеј Гацке Оточац: Меморијална збирка Стојана Аралице.
2. ^ Никола Кусовац, Петар Петровић (јун-јул 2001). *Сликарство Срба из Крајине у XX вијеку* : УЛУС, Завичајни клуб Книнска Крајина: Српско културно друштво “Зора”, Београд 2001. ID: 92485388

Спољашње везе

- [Биографија на сајту САНУ](#)